

Ольга Мельничук

Цвіти, *мій сад...*

ЗБІРКА ПОЕЗІЙ

Ольга Мельничук

Цвіти, мій сад...

Збірка поезій

Вінниця
ТВОРИ
2026

УДК 821.161.2'06-1
М 48

Мельничук Ольга.

Цвіти, мій сад... Збірка поезій. Вінниця :
ТВОРИ, 2026. 100 с.
ISBN 978-617-8938-05-5

Збірка поезій «Цвіти, мій сад...» – це щира розмова про Україну і рідну землю, родинне коріння і пам'ять, любов і дружбу, працю і покликання, віру та людську гідність.

Образ саду, що об'єднує поезії збірки, постає символом життя – з його глибоким корінням, світлом і випробуваннями, цвітінням і плодами. У віршах переплітаються особисті переживання й роздуми про те, що дає людині силу залишатися собою, любити, творити, берегти найдорожче і з надією дивитися у майбутнє.

Для широкого кола читачів, які цінують щире поетичне слово.

УДК 821.161.2'06-1

© Мельничук Ольга, 2026
ISBN 978-617-8938-05-5 © ТОВ «Твори», 2026

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	7
КОРІННЯ НЕЗЛАМНОСТІ.....	8
Весняний сад.....	8
Вишиванка	9
Є Конституція!	10
Конституція України	11
Моя державність українська	12
Незалежна Україна	13
Полісся	14
Князівни	15
Рабів до раю не пускають	16
Літо.....	17
Тюльпани.....	18
Весна – незламна і велична.....	19
Панянка. Леді. Українка.....	20
Молитва про мир.....	21
Бажання Персею.....	22
СВІТЛО СПРАВЕДЛИВОСТІ.....	23
Служіння праву	23
Центр права і медіації.....	24
Місток порозуміння.....	25
Права дитини.....	26
Свобода.....	27
Теорія і Практика: золотий перетин.....	28
Педагогам	29

Студенту.....	30
Абітурієнтам.....	31
МІЖ НЕБОМ І ЗЕМЛЕЮ.....	32
Крила.....	32
Між небом і землею.....	33
Життєдайний дощ.....	34
Добрий ранок.....	35
Мамине благословення.....	36
Миле прокляття.....	37
Поезія.....	38
Кіт.....	39
Акація	40
Бузок	41
Квітка.....	42
Літній букет.....	43
Розмова з Осінню	44
Кава з Осінню.....	45
Жінка-Осінь.....	46
Бо стільки осені в мені.....	47
Право бути собою	48
Овен.....	49
Тілець.....	50
Близнюки.....	51
Рак.....	52
Лев.....	53
Діва.....	54
Терези.....	55
Скорпіон	56

Стрілець.....	57
Козеріг.....	58
Водолій.....	59
Риби.....	60
Фея.....	61
Пегас.....	62

СТЕЖКАМИ ЖИТТЯ..... 63

Фенікс	63
Собі.....	64
У Всесвіті така одна	65
Упевненість у собі	66
Таланти	67
Якби я повернулася у Вчора	68
Роки.....	69
Радість, вдячність і любов.....	70
Тобі	71
Нагорода долі.....	72
Час.....	73
Вгамуйте злого язика (<i>біблійні мотиви</i>)	74
Ода любові (<i>на основі першого послання до Коринтян</i>)	75
Кафе «Здоба».....	76
Зіткана із книжок.....	77
Мій ранок.....	78

ТЕПЛО РОДИННОГО САДУ..... 79

Сад	79
Мамині півонії	81

Батьківська любов.....	82
Мамі	83
Білокрилий птах (<i>синові</i>).....	84
Моєму Олегові	85
Ти найкращий із чоловіків	86
Рай	87
Добровільна бранка.....	88
Цвіт папороті	89
Катруся.....	90
Сестра	91
Левиця.....	92
Подрузі.....	93
Жоржини.....	94
Де небо падає в траву.....	95
Чорнобривці.....	96
Тиша й спокій у садку.....	97
Щоб щастям усипати стежки.....	98

ПЕРЕДМОВА

Дорогі мої рідні, друзі, колеги, знайомі, поціновувачі поезії!

Збірка «Цвіти, мій сад...» має символічну назву, адже сад постає тут як Україна, рідна земля, сім'я, друзі, робота, творчість, любов... Усе те, що стало натхненням для написання віршів.

Збірка поезій присвячена світлій пам'яті моїх батьків – Валентини та Федора Демидчуків. Їхня любов, праця, мудрість і благословення стали тим корінням, із якого виріс мій життєвий сад. Своїм батькам я завдячую умінням любити людей, шанувати працю, берегти правду і знаходити красу навіть тоді, коли життя випробовує на міцність.

Нехай ця збірка стане для читача тихим садом, у якому можна перепочити від щоденного поспіху, замислитися над головним, згадати найдорожчих людей, відчутти красу слова і, можливо, віднайти власні крила.

Бо кожен із нас має свій сад.

З любов'ю, повагою та найкращими побажаннями

Ольга Мельничук

КОРІННЯ НЕЗЛАМНОСТІ

Весняний сад

Дивлюся задумано в садок –
Білий цвіт мене так манить
І ніжний запах пелюсток
Щоразу голову дурманить.
Цвітуть сади, не знаючи війни,
Дарують людям щедрю вроду,
А восени несуть плоди,
У спеку – чудодійну прохолоду.
Ростуть дерева без журби,
Їм туга зовсім невідома –
Оберігають спокій, тихі сни,
Щоб люди почувалися, як вдома.
Цвіти, мій рідний сад, завжди,
Наповнюй світлом душу!
Даруй свої смачні плоди –
Солодку вишню і осінню грушу!
26.04.2026

Вишиванка

Вишиванка – символ України,
В ній родинна пам'ять, віра і любов,
Тут волошка в полі, білий цвіт калини
І відбиток сильних сакральних молитов.

Вишита сорочка – оберіг дитини,
Кодування щастя, долі та життя,
Орнамент пам'ятає тепло рук людини
Живить і дарує найкращі почуття.

Квіткова вишиванка – процвітання роду,
В ній чудовий меандровий мотив,
Зберігає візерунок генотип народу,
Який їй гарні вірші та пісні присвятив.

Вишиванка – гордість України,
В ній душа і мудрість наших поколінь
І ромашки й маки – квіти Батьківщини,
І колосся жита й неба голубінь.
2020

Є Конституція!

Є Конституція! – перші спікера слова,
Є Україна! – пролунало із зали,
Є прав та устрою основа нова,
Конституції – так! – депутати сказали.

Третина статей – про свободи й права,
Частина – про органи державної влади,
Про місцеве самоврядування тут є слова
І його основу – територіальні громади.

За свій короткий вік не раз змінена була
І знов-таки протистояти буде буревіям,
Аби держава Україна квітнути могла,
Наперекір непередбаченим подіям!

Нехай же прийде Конституції розвій!
Стабільність її норм і реальність дій,
Нехай взірцем буде спільноті світовій,
В Європейському Союзі здійснення їй мрій!
2021

Конституція України

Б'ється пульс держави
В Конституції святій,
Бог Великий з нами –
Буде їй розвій!
Верховенство права
Виборе народ,
Українцям – славу
Й більше ще свобод!
Молода держава
Має Оберіг,
В ній осердя права
Наш народ зберіг!
Гідність і свобода –
Не пусті слова,
Українського народу
Тут закріплені права!
Конституцію держави
Будем берегти,
Славу України
Крізь віки нести!
28.06.2025

Моя державність українська

Моя державність українська:
Величний спомин віковий,
Старий Дніпро – хрещена річка,
Князівський Київ родовий.
Моя державність українська:
Духовність, віра і вбрання,
Стяг жовто-блакитна стрічка
І літописця-Нестора знання.
Моя державність українська:
Пилипа Орлика ім'я,
Плеяда гетьманів козацьких,
Гордих лицарів сім'я.
Моя державність українська:
Держави Славень, Герб-тризуб,
Чудова мова материнська
І дерев'яна хата-зруб.
Моя державність українська:
Це мужність воїнів-Азов,
Борців відданість синівська,
Безмежна матері любов.
Моя державність українська...
2023

Незалежна Україна

В незалежну Україну вірю свято –
Понад тридцять років їй уже!
Розвивається держава стрімко і завзято,
Поступ свій примножить й збереже!
Власний шлях торує Панна синьоока,
Непростий, незламний, нелегкий,
З очей упала ворожа поволока,
Дух зміцнів і став до викликів стійкий.
Україні суверенній бути у Європі!
Будувати разом з нею спільний дім,
Щоб не гинули сини-воїни в окопі,
На своїй землі під чоботом чужим!
Переможній Україні бути! Жити!
Розвиватись! В цьому тверда суть!
Правову державу понад все творити!
ЗСУ неодмінно перемогу принесуть!
2022

Полісся

Виросла я на Поліссі –
Там, де безкраї ліси,
Де на сонячнім узліссі
Ростуть велетенські дуби,
Де п'ярко пахнуть трави:
Звіробій, м'ята і сон-трава,
Там, де древлянські чари
І «чорнобиль», мов сатана.
Де старовинний Овруч
І похований князь Олег,
Це місто, ніби обруч,
Як рятівний Ноев ковчег.
Люблю українське Полісся –
Кремезні дуби, спів солов'я,
Березовий сік на узліссі,
Чорницю й пшеничні поля,
Бо виросла я на Поліссі...
23. 12. 2024

Князівни

Князівни, освічені жінки,
Європейські королеви,
Ярослава Мудрого доньки,
Бездоганно кришталеві.
Найстарша із дочок –
Анастасія Ярославна,
Мала троє діточок,
Угорська діва славна.
Королева Анна –
Генріха вона дружина,
Розумна й вправна,
Франція була її країна.
Королева двох держав –
Єлизавета, дочка Ярослава,
Гаральд у дружини її взяв,
В Норвегії і Данії летіла слава.
Агата – ще одна дочка
Київського князя Ярослава,
Дружина Едуарда-Вигнанця,
В Англії творилась її справа.
Європейки, освічені жінки,
З тих часів і до нинішньої днини,
Назавжди увійшли в історії віки
Чотири діви, що із України.
10.02.2025

Рабів до раю не пускають

Рабів до раю не пускають!
В народі завше так було,
Господа невільники благають,
Благання те снігами замело.
Не зручно нести їм кайдани
Та рідне вже рабське клеймо,
Стікають кров'ю їхні рани,
Чогось бракує... А чого?
Гідності раби не мають,
Святість і свобода – то чуже,
Долі кращої ніколи не пізнають
І Божа сила їх не вбереже,
Бо рабів до раю не пускають!
25.08.2022

Літо

А ось і літо на порозі –
Прийшло з суницею в руках,
Червона, ніби на морозі,
Та ще й в зелених пелюстках.
Принесло спеку із собою
В долонях ніжних, золотих,
Щоб набутися з тобою
В обіймах літа дорогих.
В пригоршнях принесло грози,
Грім і блискавки стрілу,
Щоб дощі умили сльози
І не було більш жалю.
В жменях щастя нам принесло
В полі колоситься хліб,
Він збереться в перевесло,
Щоб достаток був весь рік.
А ще – сонячні світанки,
Медовий запах різнотрав,
І теплі зоряні серпанки,
Що стелять тишу поміж трав.
Нехай це літо буде мирним,
Без болю, смутку і війни,
Стане кожен день безцінним
Для України і сім'ї!
31.05.2026

Тюльпани

Подаруй мені жовті тюльпани –
Краплі сонця, ніжної краси.
У моє волосся духмяне
Золоті ці квіти уплети.
Ростуть жовті тюльпани –
Повні радості й тепла.
У бутонах – сонця океани,
Що весна чарівна принесла.
Жовтий колір – символ волі,
Стяга України сяйво золоте.
Незламність нелегкої долі,
У ньому щось сакральне і святе.
Ароматні жовті тюльпани
Дарують щастя і красу,
Гоять серця душі рани,
Прославляють сонячну весну.
07.03.2025

Весна – незламна і велична

Квітне світле щастя,
Хоч проводжаємо весну,
З нею відійдуть нещастя,
Щодня в красі її тону.

Зелене море різних трав,
Розлилося біля хати,
Весні радіє тихий став –
Тут лілії ростуть крихлаті.

А біля дому, у саду,
Мов святкові кульки,
Півонії цвітуть в раю
І десь кують зозульки...

Навіть весняних дощів
Срібні нитки з неба
Не порушать їхній спів,
Бо так щастю треба...

У цій миті світлий знак,
Темрява не вічна...
Проростає крізь віки
Весна – незламна і велична!
30.05.2026

Панянка. Леді. Українка

Панянка. Леді. Українка –
Неймовірна, як весна!
Бога на землі зернинка –
Її торкнулася Його рука!
Ця жінка – мов небес створіння!
Велична і разом з тим проста –
Милує око кіс її плетіння
І внутрішня душі краса!
А усмішка – яка чарівна!
Й іскорки в ясних очах!
Богиня, діва і царівна!
Неначе народилась у зірках.
В єстві – сила і відвага,
Джерело любові і краси,
Ніжність, щирість і наснага –
Образ України і весни!
23.08.2026

Молитва про мир

Я хочу, щоб закінчилась війна –
Не завтра, а сьогодні. Вже. Тепер.
Щоб знову миром дихала земля,
Щоб світ назавжди війни стер.
Я хочу, щоб закінчилась війна,
Щоб не було ні вбивств, ні катувань,
Щоби прийшла визвольна весна,
І світ позбувся болю і страждань.
Я хочу, щоб закінчилась війна,
Щоб не було сиріт, удів, калік,
Щоб Україна знову розцвіла,
І мир запанував навік.
Я хочу, щоб закінчилась війна,
Щоб жайвір знов над полем заспівав,
Щоб хліб достиг та усміхнулась мати
І кожен воїн додому повертав.
2022

Бажання Персею

Як серпень чаруватиме згори
Зорепадом дивного Персея,
Ти руки до щастя протягни,
Свій погляд підніми до неї –
До зірки, що згасає в одну мить,
І загадай бажання сокровенне,
Нехай воно швиденько долетить
У Всесвіт і буде там здійснення!
Як серпень даруватиме зірки,
Ти вийди й попроси уклінно,
Спрямуй усі свої думки
До зір, які горять нетлінно.
Проби про мир і щастя на землі –
Про них найбільше мріють люди:
Усі дорослі, навіть і малі,
Бажання це живе усюди.
Нехай закінчиться війна!
І мрію цю почує наш Персей,
І навіть зірочка одна
Хай мир наблизить до людей!
Як серпень даруватиме зірки,
Хай станеться одне з чудес,
Щоб рідна Україна ожила,
Війна померла, мир воскрес!
14.08.2026

СВІТЛО СПРАВЕДЛИВОСТІ

Служіння праву

Судді, прокурори, адвокати,
Викладачі й народні депутати –
Єднає їх любов до права,
Йому служіння – честі справа!
Справедливість, гідність і закон –
Правам людини – вірний бастион!
Живе допоки верховенство права –
Про юристів йтиме добра слава.
Основа їх служіння – право,
Це аксіома тверда, величава.
Хай правда в серці переможе –
Без правди жити правнику не гоже!
22.01.2025

Центр права і медіації

Майстерня миру, правди і добра,
Благословенно, як зоря, зійшла,
Щоб дарувати світло і надію,
Забезпечити людські права і мрію!
Тут право – компас і дороговказ,
Основа, ґрунт воно для нас!
А медіація – міцний місток –
Порозуміння і консенсусу росток!
Щоб захищати гідність і права –
Організація створена була,
Просвітництво – діяльність наша,
Вітається тут участь й ваша!
Громадський простір творимо щодня
Плекаємо уміння і знання!
Щоб люди не потрапили у вир –
Формуймо разом стійкий мир!
12.08.2026

Місток порозуміння

Медіація – діалогу міцна основа,
Місток порозуміння та добра,
Тут щирістю наповнена розмова
І звучать примирення слова...
Ця процедура добровільна і чітка,
Конфіденційність – неодмінна умова,
Позасудова, для багатьох іще нова,
Її початок – медіатора промова.
Як скажуть щиро всі свої слова
І структурованою буде процедура,
То зникнуть зерна ненависті й зла,
Спілкування мирного зросте культура.
Бо ж медіація – це шанс, надія, міст
Від люті – до цілющого слова,
Почути кожного – це справжній хист,
Довіра між людьми – її опора.
Нехай міцніє медіації місток,
До серця кожного йде порозуміння,
Плекаймо разом ніжний цей росток –
Мирного спілкування вміння.
20.08.2026

Права дитини

Утверджуючи рівність прав людини,
Мислителі повідали усьому світу,
Про існування й прав дитини:
Свободу вибору і право на освіту,
Про невід'ємне право на життя,
На вільний розвиток талантів,
Що діти – це наше майбуття
(Тут не може бути інших варіантів)!
Ідеї Локка, Канта і Руссо
Сьогодні жадібно вбираю,
Там наші – Драгоманов і Франко –
Творчість вчених захоплено вивчаю,
Предметом їх досліджень є Дитя,
Ця тема актуальна! Буде вічно!
Ідея прав дитини не кане в забуття,
Завжди звучатиме велично!
2018

Свобода

Свобода як вибір –
Можливість правова,
Відповідальність
І воля її складова.

Свобода як благо –
Уміння робити добро,
Щоб щастя буяло
І зла не було.

Свобода як цінність,
То більше за все –
Людська необхідність,
Що гідність несе!

12.01.2025

Теорія і Практика: золотий перетин

Я за Теорію і за Практику!
Обидві ці Леді треба –
Без Практики не спустишся на землю,
Без Теорії не дотягнешся до неба!
Для вічності Теорії
Потрібна Практика жива,
Реальні людські історії,
Життєвий досвід і не пусті слова,
Практика з Теорією зряча,
А без Концепції вона сліпа,
Міняється тоді у неї вдача,
Без Учення Практика пуста.
Якщо ці Сестри живуть у мирі
І підсилюють одна одну,
І стосунки у них щирі,
То виграють разом війну.
01.03.2025

Педагогам

Благословенною є днина –
Щаслива, добра, осяйна,
Чи, може, навіть та хвилина –
Чудова, доленосна, чарівна,
Коли серця змогли обрати,
Професію на все життя,
Щоб майстром виховання стати,
Щоб формувати наше майбуття!
Щодня утілюємо мрію
І сіємо розумне, добре, вічне,
Студентам даємо надію,
Плекаємо в них людяність одвічну!
Робота ця важка, та все ж цікава –
Скажу відверто, істина проста –
Коли з любов'ю робиться ця справа,
Вона дарує крила для життя!
2018

Студенту

Ти – мій хліб, безсоння і буття,
Найкраще із того, що зазнавала,
Працюючи невтомно, мов бджола.
Ти – моя енергія і сила,
Нестримна річка, що несе у даль.
Якби могла, то довго ще б носила
Звання студента, як золоту медаль.
Розказую тобі я про права людини,
Фахово пишу і про твої права,
Несу учення про можливості дитини,
Лише з тобою поряд я жива.
Волю бачити тебе щасливим –
З дипломом менеджера і правника.
Для цього віддаю тобі я сили –
Лети сміливо з ними у життя!
2018

Абітурієнтам

Для здобуття сучасних знань
Запрошуємо в Університет,
Шлях відкритий до визнань –
Тут кожного чекає злет!
Ми навчимо тлумачить право
І публічно управлять,
Організувати бізнес-справу,
Правником і менеджером стать.
Викладач вам буде другом,
Провідником у світ знання,
Посіє мудрість він довкругом –
Такий цей шлях до пізнання!
Самоврядування всіх підхопить,
До свого гурту приведе,
Юридична клініка захопить,
Центр медіації і права на вас жде.
Підтримає Подільський центр дитини,
Освітній Хаб запросить вас,
Художники покажуть вам картини,
А професори – свій майстер-клас.
Ректор скаже щире вам вітання,
Декан допоможе крила розгорнуть.
Знайдете тут і друзів, і кохання,
Знання до мрії приведуть.
ВДПУ – ваш шлях до слави,
Він втілить мрії у буття,
Мерщій поповнить наші лави,
Здобудьте фах на все життя!

МІЖ НЕБОМ І ЗЕМЛЕЮ

Крила

Крил не маю, а літаю –
Вони із квітів на землі,
Із духу твердого в мені,
З ідей у книжці на столі,
Із чашки ранішнього чаю,
З любові, від якої я палаю,
Із чистих помислів у голові,
З надії й віри, що в мені,
Яких я не втрачаю,
Вершин із ними досягаю.
Горю і не згораю!
Лечу і догори злітаю,
Бо крила маю!
12.01.2025

Між небом і землею

Що там – між небом і землею?
Політ? Зірки? Чи плин років?
А може, прагнення душею
Торкнутись неземних світів?
Так хочеться туди піднятись,
Щоб подивитися навкруги,
Із Всесвітом там обійнятись
І вийти за звичні береги.
Пізнати глибше те, що невідоме,
Щоб віднайти незвідане в собі.
Бо є у нас іще щось несвідоме,
Що відкриває істини нові.
Ми йдемо по землі стежками,
А погляд свій підіймаємо увисьь.
І небо чисте зоряне над нами,
Ніби каже: «Не зупинись!»
09.08.2026

Життєдайний дощ

Літній дощ наповнив силою рослинки,
Дав вроду їм і прагнення життя.
Одразу стали стрункішими стеблинки,
Прийшли до них найкращі почуття.

Крапельки дощу легенькі, мов пір'їнки,
Із хмарок падають на землю невпопад,
Водичкою вмивають квіти і травинки –
Не літній дощ, а справжній водопад!

Цей теплий дощ не ходить наодинці –
З собою вигнуту веселку нам приніс.
Сім кольорів її, як радості гостинці,
Мазками фарб на небо він наніс.

Все ж після зливи світ стає чистішим,
Вода приносить свіжість і тепло
І робить літній день іще яснішим –
Цей життєдайний дощ несе добро.
08.08.2026

Добрий ранок

Ласкаво сонце усміхнеться,
Підморгне з неба в далині
І новий день народиться
На рідній серцю стороні.

Промінь ніжністю торкнеться
Росинок на листочках і траві,
Красою ранішньою відізветься
І забринить в новому дні.

Ластівки біля гніздечка
Заспівають пісню чарівну,
Вона теплом проллється
Й полине в далеч голубу.

Голуби біля віконця
Заворкують ніжності слова –
Їх також розбудило сонце –
Вся природа ожива!

Ніжно усміхнуса сонцю,
Зустріну радісно світанок,
Відчиню душі віконце –
Нехай буде добрим ранок!
16.08.2026

Мамине благословення

Коли мама благословить,
Одразу вірші пишу я,
Господь зі мною диво творить –
Стаю неначе неземна
І десь знаходяться слова,
І звідкілясь береться рима,
І знов святкую я жнива,
І прибуває сила незборима!
Із серця лине слів потік,
Немов би весняний струмок,
І мрію, щоб ось так навік,
У голові був рій думок.
Нехай лягають на папір,
У серце кожного ввійдуть,
Збірку зачитують аж до дір,
Слова колоссям проростуть.
2017

Миле прокляття

Прокляття на мені. Чи що?
Чому щоранку пишу вірші?
Чи прийдуть рими ще?
Чи будуть ще ніжніші?
І ні до чого тут вино,
Й яйце не допоможе,
Пороблено мені давно,
Лиш смерть зупинить. Може...
Не зняти дивні чари,
Енергії крізь мене йдуть,
Напишу вірші ще яскраві,
Народяться вони – не вмруть!
Разом з віршами святими
Живу, несу свій хрест,
Мов із птахами весняними,
Літаю або граю в квест,
Маю щастя я писати
Про радість, не біду,
Плекаю слово крилате –
З ним у простір я піду!
24.03.2025

Поезія

Люблю поезію святу
Там розчиняюсь, як в безодні,
Оспівую земну красу
Й джерела, що бездонні!
Красу поезії несу
У своїх віршах, в серці,
Мов світло у своїй душі,
І відкриваю серця дверці.
Там Муза грає-виграє,
Співає ніжно на сопілці,
Усе найкраще віддає
Не тільки серцю, але й думці,
Цю музику дарую вам,
Де ноти – це натхненне слово,
Поезія – духовний храм,
Нехай звучить святково!
14.06.2025

Кіт

Як заманеться чинить кіт –
Не колективна це тваринка.
І скільки б не минуло літ,
У нього є своя шпаринка –
Це схованка така в кота,
Таємне царство, його нірка.
Для хвостатого вона крута –
Будиночок, а в ньому дірка.
Та скільки радості в кота!
Пан Коцький з неї виглядає,
Примруживши зелені очі,
Високомірно споглядає
Чи спить там з ранку і до ночі.
Згодом вийде він із хати,
Граційно спинку вигина.
Досить, котику, вже спати,
Подивися, за вікном весна!
Кіт в садочку дефілює,
Треться, ніжно муркотить,
Сусідська киця його хвилює –
Ввечері до неї побіжить.
А його хазяйка мила
Прощає все тому коту.
Скажіть, будь ласка, що за сила
Створила цю котячу красоту?
27.03.2025

Акація

Краса акації полонить,
Чарує ніжно серце,
Білим цвітом гілля клонить,
Наповнює душі джерельце.
Відриває від землі,
У танку білому кружляє,
Підіймає до зорі,
Де небесна музика лунає.
Під небом голубим
Стоїть, мов наречена,
Цілована вітром молодим,
Віночком білим уквітчана.
2026

Бузок

Бузок – мелодії травневі,
Суцвіття мрії про любов,
Його кетяги ледь рожеві
Чарують так, аж грає кров!

Весна бузком вже пахне,
Несе свій терпкий аромат,
Світає. Сходить сонце ясне –
Тут квіт лілових водоспад!

А ще є білі, як сніжинки,
Кружляють і несуть весну,
Блакитні, мов легкі хмаринки,
Дарують радість запашну!

І я, прокинувшись уранці,
Лелію мрію про нову весну,
Де є веселощі і танці,
І соловей співає пісню голосну!
09.05.2026

Квітка

Квітка – мовчазна поетка,
Вбралась в ніжні пелюстки,
Ця природна статуетка –
Витвір доброї душі!
В ній емоцій сила –
Радість, смуток і любов.
І коли душа знесила –
Надію повертає знов.
Квітка – непроста рослина!
Коли спокутує вину,
То червоніє вся долина
І сльози падають в траву...
Вона провісниця кохання,
Немов би фея неземна,
Робить милим спілкування,
Дарує вдячності слова.
Квітко! Польова царівно,
Розкіш бачити тебе!
З тобою тепло і чарівно
Почуваємо себе!
27.02.2025

Літній букет

Який гарний цей букет! –
Із деревію і білої ромашки –
Це літа теплого сюжет,
Де пахнуть ніжно кашки.
Тут ще синій є люпин
З листячком крилатим,
Він пнеться вгору, до вершин
Стебельцем крилатим.
Ароматний цей букет
Принесу до хати –
На столі літечка портрет
У вазі буде стояти.
Запахне терпко деревій,
Підморгне ромашка –
Сьогодні день удався мій –
Він, неначе казка!
22.09.2026

Розмова з Осінню

Вип'єм, Осене, з тобою чаю,
Так щоб не дійти до краю,
Разом з листям ми не упадемо,
Світ триматимем, тепло знайдемо,

Вдихнемо твої тумани й аромати...
Неповторна! Що іще сказати!
Одягнем намисто з горобини,
Щоб очистить душу до краплини,

З м'ятою поп'ємо чаю тихо,
Щоб у серце не закралось лихо.
Закружляєм, Осене, з тобою
В танці так, щоб знову бути собою.
20.09.2025

Кава з Осінню

Незабаром Літо поцілує Осінь,
Теплом зустріне дівчину руду,
Відкриє чемно двері їй у гості
І запросить пити каву запашну.
Вона ж увійде, наче та царівна,
З копною золотистих кіс,
Всміхнеться ніжно та чарівно
І пофарбує жовтим ще зелений ліс.
Наллє собі горнятко кави
І смакуватиме поволі, хоч гірку,
Хай зачекають усі звичні справи –
Осінь з Літом п'є каву запашну!
Принесе з собою синю сливу,
Кавуна і яблуко ранет,
Неодмінно – й ароматну диню,
І білих айстр осені букет.
Літо усміхнеться трохи гірко,
Візьме з собою теплий плед
І полетить з пташками швидко –
Ось такий одвічний цей сюжет!
А потім і Осінь стріне Зиму,
Згодом і Весна змахне крилом...
Ніхто не спинить часу плину –
Літо знов повернеться з теплом!
22.08.2026

Жінка-Осінь

Глибока і чарівна Жінка-Осінь,
В косах її тугих – срібляста просідь,
В очах красивих – кольори бурштину,
В ході – танець листя без зупину,
В руках – букет із чорнобривців,
Щоб звеселити трішки українців,
Бо вже зима не за горами –
Прийде зі снігом й холодами,
А поки Осінь тут, наче царівна –
Золотокоса, тепла і чарівна,
Дарує квіти й стиглу горобину,
Гарбузи, яблука й гірку калину,
Наповнює духмяним медом соти
І золотом вкриває всі покоси.
На жінку неймовірно Осінь схожа –
Така ж красива, щедра і пригожа!
То як її, чарівну, не любити?
Як зустрічі із нею не хотіти?
Побудь із нами ще, прекрасна Осінь,
Даруй нам довго свою неба просинь!
11.09.2026

Бо стільки осені в мені

Не можу розлюбити осінь –
Цю красуню золоту,
Що вплітає стрічки в коси
І збирає ранішню росу.
Одягає буси з горобини,
Сукню різнобарвну неземну
І сережки із калини –
Де побачиш ще таку красу?
А як вітер музику заграє –
Осінь з ним в танок піде,
А потім ще і заспіває
Так, що аж листя упаде,
Ляже килимом на землю,
Вкриє ніжно до зими,
Уквітчає, мов оселю,
Щоб зустріти холоди.
Не можу розлюбити осінь –
Таку цю Діву непросту,
Яка то усмішку приносить,
То лиє золоту сльозу.
Та навіть в сірому тумані,
Коли дерева вже сумні,
Люблю її я до нестями,
Бо стільки осені в мені!
21.09.2026

Право бути собою

Самодостатня жінка
Йде гордою ходою,
Душа співає, мов сопілка –
Живе у злагоді з собою,
Бо ж зріла особистість:
І не залежить це від літ!
Прийшла до жінки Вищість
І сказала їй: «Привіт!
Рідненька, я з тобою,
Тримай свій сонячний зеніт!
Маєш право бути собою –
Скидай із себе вузькі рамки,
Будуй життя своє сама,
Якщо ж спокусять тебе зámки,
Тікай щосили і пливи одна.
Мечем твоїм хай буде розум –
Він найцінніший діамант!
Гостри його! Такий мій задум,
Порада як найкращий варіант.
Якщо маєш добре серце –
Не підведе воно тебе!
Дивись уважно у це скельце,
Завжди побачиш там себе!
Матимеш свободу власну,
Вона до щастя приведе,
Збудуєш з нею долю красну,
Воля хай тебе не підведе!»
22.03.2025

Овен

Овен – перший в гороскопі знак
І тут скажу відверто я вам так –
Вогонь палає у його серці,
Любується собою він в люстерці,
Лідерство та конкуренція – стихія,
Першість – його одвічна мрія!
Бо в Овна управитель Марс,
Він діє швидко, ніби барс,
Упертість гору тут бере –
Так Овен стверджує себе!
Символ Овна – це баран,
У душі його вулкан,
Рішучість – риса цього знака,
Він навіть трохи забіяка!
А ще – у нього щирість є,
Що привабливості додає,
Прямолінійність – ще одна ознака –
За що й люблю я цього знака!
26.09.2026

Тілець

О, ці земні Тільці –
Трудяги й справ знавці –
Тягнуть вперто воза,
Така життєва проза!
Гурмани, поціновувачі вроди,
Сміливці – що їм темні води!
Бо ж тут Венера управитель –
Їх зірковий покровитель.
Стабільність для Тільця –
Основа й стрижень до вінця,
Вірність ще одна ознака,
Однолюб він, не гуляка,
Сім'я для нього – це фортеця,
На інше він і не ведеться.
У душі Тілець за мир,
Добра та ласки поводитир,
Серце щире у Тільця –
В нім любові без кінця.
26.09.2026

Близнюки

Стихія знаку – це легке повітря,
І навіть, як минуть століття,
Не змінити сутність Близнюків –
Цих двох дотепних малюків!
Їм властива товариськість,
Красномовство і відкритість,
Допитливість – Близнюка ознака,
Меркурій – повелитель цього знака,
Тому такі непосидючі Близнюки
І так часто в них міняються думки:
Один із них говорить: «Буде так!»,
А інший заперечує: «Не так!»,
У спорі часто істина спливе –
Ось так Близнюк наш і живе!
Не повний гороскоп без Близнюків,
Без цих рухливих, добрих малюків!
27.09.2026

Рак

Раки – мої милі друзі!
Не знайти найкращих в окрузі –
М'якість – все таки про вас –
Її під панциром ховаєте від нас.
Стихія Рака – це вода,
Любов до дому й вічна боротьба –
Такі ознаки цього знака,
Упізнаю одразу у них Рака!
Утаємничість – це ваша манера,
Не байдужа також і кар'єра,
Добиваєтесь уперто ви мети,
Не втомлюєтесь до неї йти.
Місяць ваш небесний управитель –
Цей сріблястий повелитель,
Щоправда, залежить він від фаз,
Тому настрій може змінюватися враз.
Та інтуїція ніколи вас не підведе –
Вона Рака крізь труднощі веде!
Якщо стане тихою вода,
Стишиться одразу і хода,
Вірним буде друзям Рак –
Небес дарунок, добрий знак!
26.09.2026

Лев

Лев не любить бути другим –
Йому престол буває другом,
Бо ж Сонце сяє у короні,
Лев сидить завжди на троні!
Недаремно він цар звірів,
Немає у нього лихих намірів,
Але, якщо його образиш,
То левиний норів не загладиш,
Від нього тоді точно не втечеш,
Добре зробиш, якщо Лева обійдеш,
Якщо ж його за шерстю гладиш
Та ще й ніколи і не зрадиш,
То Лев завжди тебе захистить
Й образу з часом всю простить.
Такий величний знак небесний,
Насправді – щирий і чудесний!
27.09.2026

Діва

Ніжна Діво, де Меркурій управитель –
Розмови геній, повелитель,
Дружби вірної митець –
Він комунікації взірець!
Це ти, в чиєму гороскопі Діва!
Турботлива й така правдива!
Прискіплива та вельми чепурна –
У Всесвіті така одна!
Організованість – твоя це риса,
Ти справжня, не актриса,
Стабільна, як матінка-земля.
Надійність – сутність це твоя.
Люблю тебе, моя ти Діво!
Увійшла до серця так красиво!
Вітання надсилаю я тобі,
Імпонуєш, Діво, й дорога мені!
26.09.2026

Терези

Що обрати – За чи Проти?
Як стануть шальки Терезів?
Будуть думати аж доти,
Поки не зважать всіх шляхів –
І це вагання не навмисне –
Дипломатія – це їх єство,
Тому вибір на них тисне,
Та рівність тут, як божество!
Бо ж управителька Венера –
Яка гарантує скрізь баланс,
Гармонія – її це справжня сфера!
Терези у миротворстві мають шанс.
26.09.2026

Скорпіон

У мене Скорпіон у гороскопі
І тут таке єство!
Ніби ти весь час в окопі,
Та розум все ж святкує торжество –
Він хоче глибини дістатись,
До суті слів і явищ всіх,
Пізнати їх, до істини добратись –
Це риса Скорпіона. А чи гріх?
Самоїдство – ще одне нещастя
І жало запускається щодня,
Тоді пульс стихає на зап'ясті
І з'являється провини відчуття.
А скільки пристрасті у Скорпіона!
Там цілий Всесвіт почуттів –
Кохання – це його корона,
А в нім безмежність відчуттів.
Відданість – це його сила
Від початку й до кінця –
Скорпіону розправляє крила
Й відкриває навстіж всі серця.
22.09.2026

Стрілець

Чи є у когось така жага до цілі,
Щоб досягти найзаповітнішої мрії,
Як у нашого лучника Стрільця,
У шукача пригод, цього молодця?
Як бачить мету, то випускає стріли,
Бо додає Юпітер йому сили –
Цей володар щастя в нього є,
Стрільцю він оптимізму надає,
Тому Стрілець так вірить в краще
Й не може жити він інакше,
У нього є свободи розуміння,
Стріляти влучно – Кентавра вміння!
Ну що ж – стрілі легкого лету,
А Стрільцю – стрімкого злету,
Завжди влучати прямо в ціль
Та досягати своїх добрих мрій!
27.09.2026

Козеріг

Він сходить на вершину вперто
І витривалість в нім міцна!
Запитаю прямо та відверто –
Хто зупинить милого цапка?
Тут організованість і дисципліна –
Їх Сатурн суворий надає,
Праця – улюблена, але не єдина,
Земля силу та надійність додає.
Козеріг – упертий знак небесний,
Не любить він легких шляхів,
Тривожний трохи, та все ж чудесний –
Наполегливо йде до омріяних верхів!

27.09.2026

Водолій

Мої любі Водолії! –
Мрійники й творці,
Новатори, утілювачі мрії,
Філософи й книжкові мудреці,
Свободи хрест несете,
Тому в душі ви бунтарі,
Незбагненне осягнете –
А хто ж, якщо не ви?
І що поробиш, як Сатурн
З Ураном разом управляють,
Не цікавить вас гламур,
Й за істину вас поважають.
І нехай дивацтво трохи є –
Воно пасує Водолію,
Бо кожен з вас своє несе,
І кожен має свою мрію.
Водолії, без вас уже ніяк!
Прогресу й розвитку не буде –
Майбутнє гарантує ось цей знак –
Водолій його здобуде!

26.09.2026

Риби

Риби – загадковий, невловимий знак!
Їх одразу й не збагнеш ніяк,
Бо переплелися розум й серце,
В душі у них добра джерельце!
Рибам властива глибина –
І для нас це зовсім не новина!
Інтуїція веде їх крізь життя,
Вода – природна Риб стихія!
Риби – друзі щирі й співчутливі –
Добрі серцем, ніжні та чутливі!
Управитель в гороскопі цар Нептун,
Володар моря, загадковий цей чаклун!
27.09.2026

Фея

Колись вночі Фея запалила
На небі зірку світлу і ясну,
Разом з нею виростила крила,
Щоб з ними наблизити висоту.
З крилами міцними за плечима,
Летить вона до світлої мети,
У цім польоті з ясними очима
Мрій потаємних прагне досягти.
Для цього лету де береться сила?
Яка енергія у ній горить?
Чому тримають завжди крила,
Коли на небі грім гримить?
Якщо є у серці прагнення летіти,
Чи крок за кроком йти до мети,
Не треба сумніватися й тремтіти –
У собі силу зможеш віднайти.
16.08. 2026

Пегас

Прибув Пегас!
І знов натхнення...
Міх творчості припас,
А з ним і щире одкровення...
Лети! Мій кінь Пегас!
Торкнись людського серця
Розмахом білого крила,
Напийсь води з джерельця,
Щоб поезія завжди жила!
Бо ж окрилює, підносить
До небес у височінь,
Заплітає вербам коси,
Надихає, ніби моря синь!
Звідки все береться?
І цей струмок чудний,
З якого річечка вже в'ється,
І вірш виходить неземний...
Несе ж бо кінь крилатий
Мене у далечінь,
Мій Пегас завзятий –
Поезіє, до світла линь!
17.05.2026

СТЕЖКАМИ ЖИТТЯ

Фенікс

Обвуглилась. Згоріла в попіл.
І знову сонцем вийшла із-за хмар,
Щосили пхнула непотрібний клопіт,
Струсила з себе дію людських чар.
Надихалась. Наповнилась. Молилась.
Взяла думки тверезі, не брудні,
Пейзажів неймовірних надивилась.
Читала вірші – Ліни і свої.
І вже пишу, біжу, літаю,
Стрибаю і палаю знов,
Не знаю спокою, згораю,
Збуваюся ненависних оков.
Із попелу старого оживаю –
Окрилена. Наснажена. Жива.
Як Фенікс-пташка вгору я злітаю,
Але вже інша. Я нова!
09.01.2025

Собі...

Якби з минулого
Зустрілися з тобою,
Не впізнали би одна-одну,
Хоча ми однієї крові...
У пам'яті маленькою живу..
Та я вже виросла думками
В щоденному бою,
Що творять диво з нами –
Мудрішаю, зростаю,
Хоч босими ногами
Йду по лезу краю.
Болить, але ступаю –
Беру себе за руку
І веду...
01.06.2026

У Всесвіті така одна

Не даруй себе нікому,
Бо у Всесвіті така одна,
Не розчиняйся у житті чужому,
Спрагло випивай своє до дна.
Не обмежуй власну територію,
Щодня розширюй кругозір,
Яскраво пиши особисту історію,
Роби природний «его» добір,
Знайди цікаве захоплення –
Читай, співай, збирай, малюй –
Це принесе тобі відновлення,
Благословенну дорогу торуй.
Не втрачай себе у стосунках,
Справжність і щирість даруй,
Не губися в кулісах-лаштунках,
Власну честь і гідність цілуй!
2018

Упевненість у собі

Упевненість у собі, ніби крила,
Що піднімають до висот,
Як корабля міцні вітрила,
Які ведуть крізь вир турбот.
З нею легко виступати,
Дружню критику сприймати,
На сцені не боятись танцювати,
Декламувати вірші і співати.
Упевненість у собі – твоя сила,
Що допоможе труднощі здолати,
Вона дарує найміцніші крила,
Щоб сміливо до мрії долітати.
01.01.2018

Таланти

Відкрийте вроджені таланти,
Примножте ви їх у житті,
Коштовні більш вони, ніж діаманти,
Не залишайте їх у забутті!
Удоскональте хист до співу,
Розвиньте здібності свої,
Тоді в душі не буде гніву –
Співайте, наче солов'ї!
А може хтось із вас танцює?
І пластика є ідеал?
Над тілом він своїм працює,
Тоді чекає його бал!
А когось муза атакує,
Поезія – його причал,
І віршів гарних не бракує –
Зійде поет на п'єдестал!
Не закопайте вроджені таланти!
Не втраťте ви своїх вітрил!
Нехай міцніють, ніби ті Атланти,
Які тримають небосхил!

2018

Якби я повернулася у Вчора

Якби я повернулася у Вчора –
Так само прожила б своє життя,
А пам'ять, то ще та сеньйора:
Не все зберігши, вчить нас забуття.
Якби я повернулася у Вчора,
То знов шукала б долю я свою,
Не була б ані трошечки сувора –
Зненацька би знайшла й твою.
Якби я повернулася у Вчора,
Тим самим шляхом би пішла у світ:
Сім'я моя була б мені опора,
Цвіла б любов, мов яблуневий цвіт.
Не можна повернутися у Вчора.
Ця істина звучить із вуст моїх,
Немов би теорема Піфагора –
Доведена. Й влаштовує усіх.
2017

Роки

Звідкіля вони взялися?
Чи їх принесли голубки?
Чи, можливо, золоті синиці?
Де взялися ті роки?
Ось біжу я босонога –
Тримаюсь маминої руки,
Мабуть, життєва дорога
Принесла ті мої роки.
Здається, що іще не жила,
Що ще мала, іще росту,
Що моя юнацька сила
Зустріне не одну весну.
Нині ж прийшла осінь,
З якою залюбки дружу,
Нехай волосся й має просідь,
Життю назустріч я біжу!
04.08.2026

Радість, вдячність і любов

Радість, вдячність і любов
Вклади у своє серце,
В часи погожі і в час змов
Повним буде це джерельце.
Плекай його, наповнюй тим,
Що варте вічності,
Із серцем щедрим і святим
Крокуй до безкінечності.
Впаде й розвіється твій страх
І гнів кудись подінеться,
Коли із усмішкою на вустах
Тепло з людьми зустрінеться.
Прилетить тоді добро,
Мов з вирію пташина,
Відступить поступово зло
Й відродиться Людина.
29.03.2025

Тобі

Без Тебе не була б тією, ким я є,
З Тобою не досягла б того, що маю,
Та все на краще! Добре знаю,
Бо крапочки над "і" вже є!

Стала спомином легким
Дорога, по якій ми йшли з Тобою,
Вона вже заросла травою,
І спогади розвіялись, як дим.

Та все ж, чи стала б я собою,
Пізнала б все так глибоко, як є?
Дорога марною була б, всею!
Коли б я вчасно не зустрілася з Тобою...
21.09.2025

Нагорода долі

У житті йшла я різними шляхами
І на одному з них зустріла її –
Дівчину з небесними очами,
Що стала близькою мені...
Спілкування з нею – насолода,
А спільна праця спориться удвох,
Ця дружба – ніби долі нагорода,
Бо щирість поєднала нас обох.
В полон бере її сердечність,
Доброта, що ллється із душі,
Мудрість слів і безпосередність –
Все поєдналося в її красі!
Вдячна я дорозі доленосній,
За те, що нас колись звела,
За зустріч нашу – ту чудесну,
Що світлом в серці проросла.
20.08.2026

Час

Нестримно час біжить –
Він людей лікує
І вже образа не пече,
Сміливим час пасує!
Можливості нові несе,
А разом з ними мрії –
Міцне людське плече
І сповнені добром надії.
Нехай тікає час
Та не втече.
Добром збагатить нас
І все біжить-тече.
10.01.2025

Вгамуйте злого языка *(біблійні мотиви)*

Язык – це член малий,
Та як вогонь пече,
Він коли буває злий –
Із вуст поганий спіч тече.
Іноді язык сварливий –
Дарує нам прокльони,
Він буває і брехливий,
Його пишуть диктофони.
Є й інший бік у языка –
Дає благословення,
Із нього музика зліта,
Язык – відверте одкровення.
Вгамуйте злого языка:
Не б'ється з джерела одного
Вода солодка і гірка –
Майте языка святого!
2017

Ода любові

(на основі першого послання до Коринтян)

Любов в житті – понад усе:
Не лихословить, а знесе усе,
Не зрадить, не обмовить словом,
Любов не стане в горлі комом,
Вона не заздрить, не гнівить,
Не надимається і не ганьбить,
А величає і терпить,
Хоч правду любить та змовчить,
Милосердя і надії вчить,
Любов ніколи не кричить,
Натомість витримки навчить,
Любов не мучить,
А дозволить відпочить,
Всім людям личить,
Любов в житті – понад усе:
Вона переживе живе і неживе усе!
2017

Кафе «Здоба»

Крендель, крафін, капрезе
Та білесеньке безе,
І смачна пухка шарлотка –
В ній осінніх яблук нотка.

Пироги із м'ясом, сиром –
Лиш приходьте до нас з миром!
Ми вас смачно нагодуєм,
Щиро й радо почастуєм.

Пригостимо кавою і чаєм,
Щоб цей день здавався раєм,
І розвіється вся злоба
У кафе, що зветься «Здоба».

Тут і випічка духмяна,
І гостинність незрівнянна,
Посмакуйте – все прекрасно,
І побачите, як класно!

Затишно у «Здобі» нашій,
День із нею стане кращим.
«Здоба» – просто насолода
І маленька нагорода!
28.09.2025

Зіткана із книжок

Сходінками книжок
Іду до неба –
Тисячі сторінок,
А ще більше треба!
Читаю, ніби їх вбираю,
Тамую подих,
Сторінки гортаю,
Круті ідеї в них
Натхненно я черпаю,
Наповнююсь, окриляюсь,
Іще багато так пізнаю!
На непрості питання
Тут відповідь шукаю!
Зіткана із книжок
Лечу до раю,
Нові світи я відкриваю,
Читаю. Знов читаю...
17.03.2025

Мій ранок

Прийшов до мене ранок,
Упевнено ступив на ганок,
Налив горнятко чаю,
Сказав: «Без тебе вже скучаю.
Гайда, роби зарядку,
Волоссячку – укладку,
Сідай мерщій до столу,
Й веди дитину в школу!»
Такий цей добрий ранок!
Впущу його на ганок –
«Заходь, мій ранок, до оселі –
Разом будемо веселі!
Милуватимусь тобою
І день наповниться красою».
А потім відпущу його легенько.
На серці стане так тепленько,
Бо завтра прийде новий ранок
І радо ступить він на ганок...
20.09.2026

ТЕПЛО РОДИННОГО САДУ

Сад

У садівника був сад прекрасний,
Де троянда духмяна росла,
Маргаритки й трицвітні фіалки,
І міцна виноградна лоза.
Навкруги все буяло від цвіту,
Свіжістю пахла зелена трава,
Рослини раділи теплому літу,
Та у душу закралась зима...
Одного літнього теплого ранку
Садівник побачив свій сад
У поволоці, в легкому серпанку,
Ніби побив його град.
Запитав садівник у троянди:
«Пишна квітко, чому ти сумна?
Ти квітуєш біля моєї веранди,
А сьогодні неначе скляна...»
«Гарна, це я знаю, господарю,
Та не така, як тополя, струнка!»
Звернувсь садівник до тополі:
«Чому листя зів'яло? Чому ти сумна?»
«Бо я не корисна, не така, як лоза».
І тільки маленькі в куточку фіалки
Не в'яли, а квітли-цвіли,
Сиділи дрібнесенькі «скалки»
І зовсім не боялися імли.

«Якщо посадив нас у саду своєму,
Саме такими потрібні тобі.
Пасуєм ми смаку твоєму,
Не піддамося впливу юрби».
Кожна квітка потрібна,
Бо всі разом дарують красу.
Немає в творінні природи
Даремної квітки в саду.
2018

Мамині півонії

У мами в квітнику півонії цвітуть –
Рожево-ніжні літні квіти,
Дивлюсь і спогади пливуть:
Там ми іще маленькі діти
І молоді наші батьки,
Біжу до них, протягую долоні,
У чистім небі золоті зірки,
В батьків ростуть дві доні...
У спогадах моїх усе живе,
Здається це було недавно,
Але життя біжить, пливе,
І постаріло все безжально.
Лиш молоді півонії цвітуть
Буяють ароматні квіти!
Попри усе вони ростуть,
В їх пам'яті ми все ще діти...
2025

Батьківська любов

Два крила несуть у світ –
Мама й тато.
І скільки б не минуло літ –
Їх діти – найдорожче злато.
Люблять їх понад усе –
Безумовно й без вагання.
Це любов, що не мине,
Не згасає крізь страждання.
Коли зникне все земне –
Не зів'яне, не забуде,
Ця любов батьків свята
Вічно жити буде!
30.03 2025

Мамі

Тобі, найкраща на землі,
Дарую я свою любов
І руки натружені твої
Стискаю і цілую знов.
Яка ти ніжна і свята!
Найрідніша мама!
Моя ти квітка весняна,
Для тебе слів замало!
Якщо і небо прихилю
До ніг твоїх, матусю,
Свою любов не висловлю,
Тому я просто притулюся
До твого сивого чола
І низесенько вклонюся
Мамі, що мені життя дала!
2018

Білокрилий птах (синові)

Мій єдиний білокрилий птах!
Велике серце в тобі б'ється,
Чарує крил твоїх розмах,
Ти те, що щастям зветься!

В очах розумних глибина,
З вуст молодих злітає мудрість,
У тобі загадкова таїна,
Яку плекає полум'яна юність.

Легкий і вільний твій політ,
Він вабить зір і гріє душу,
Нехай триває ще багато літ –
Про це щодня у Бога прошу!
28.03.2025

Моєму Олегові

А я закохана в Мельничука Олега,
Цей чорноокий красень полонив мене,
Чоловіка іншого в житті мені не треба,
Спасибі Богу, що подарував тебе.

Я зустрічаю кожен день з Олегом,
Шепчу йому на вухо про свою любов,
Для мене став він солодким оберегом,
Назавжди в моє серце цей чоловік ввійшов.

Щодня я поспішаю з роботи до Олега,
Ділюся з ним прожитим, що набула за день,
Моя любов остання, як літера омега,
Як елемент хімічний, що зветься гідроген.

Прожить своє майбутнє хочу я з Олегом,
Як ключик у шпаринці, як хімія сполук,
Нехай кохання наше буде нам ковчегом,
У шлюбі дорогому не знайдеться розлук.
15.05.2018

Ти найкращий із чоловіків

Ти найкращий із чоловіків –
Таку думку маю неспроста,
Не бачу у тебе недоліків,
Хоч і жінка я теж неспроста.
Мені ти найближчий духовно,
Твій багатий внутрішній світ
Вивчаю й люблю безумовно,
Ніби він весняний первоцвіт!
Дві душі споріднились в єдину,
У житті – наче коні парні,
Всім серцем до тебе я лину,
Із тобою – всі ночі і дні.
Тебе вирізняє надійність,
Ніжні руки й широке плече,
Поважаю твою я постійність –
Хай від тебе вона не втече.
Подарунок від долі, надія,
Щире серце твоє золоте,
Коханий чоловік – моя мрія,
По життєвій дорозі іде!
03.01.2018

Рай

Не знаю, як там у раю,
Але без тебе життя не уявляю,
Знайшла я щастя у Вінницькому краю,
Кохай мене – про це лише благаю,
Цілуєш вранці, ніжно обіймаєш,
Здається щастя більшого нема,
Даруєш квіти, любий, ти мені,
Яка я вдячна за усе тобі!
Плече своє щоразу підставляєш,
Від нещастя і біди оберігаєш,
Став талісманом ти моїм,
Мабуть, коханий, цього ти не знаєш,
Думаю, як там у раю?
Може, в нім з тобою я живу?
Бо рай – не десть за небокраєм,
Рай там, де ми удвох. Люблю.
2002

Добровільна бранка

Збираю своє щастя у долоні –
Часточки його сюди ловлю –
Сьогодні я у тебе у полоні,
Де кожну мить життя люблю.
Радію бути в цій неволі,
Де відданість твоя живе,
Цілую ніжно твої скроні,
Кохаю міцно я тебе.
Добровільна твоя бранка –
Цим полоном дорожу –
Дружина я, а не коханка,
І наше щастя бережу.
20.09.2026

Цвіт папороті

Ти – весь мій світ,
Душа моя співала,
Магічний папороті цвіт
В купальську ніч шукала.
Мов Мавка у лісах,
Чар-квітку я зірвала,
І ніжним дотиком до вуст
Тебе зачарувала.
Знайшла я папороті цвіт –
Здійснилося повір'я:
І справжній дивосвіт
Ступив на моє подвір'я.
Відтоді крізь літа
Любов живе між нами,
Немов цвіт папороті розквіта
Під голубими небесами.
2017

Катруся

Катруся, Катерина
Росла в селі одна,
Як незахищена билина,
Але незламна, як скала.
Потім доня народилась –
Найбільша втіха в світі.
Щодня невтомно ти трудилась,
Як працююча бджілка в цвіті.
А онучок як любила!
Здається, що для них жила!
В печі кашу, борщ варила –
Кожна страва смачною була!
Багато доброго іще б зробила,
Якби довше прожила.
Бабусю, що мене зростила,
Ти найкращою була!
Твоя любов у серці квітне,
Її не згасить плин років.
Для мене ти – промінчик світла,
Благословення від віків.
14.01.2025

Сестра

Вірш для тебе пишу я щодуху,
Сестричко по крові й трохи по духу.
Вплинула, Надіє, на моє життя –
Ти формувала сестри майбуття:
«У Вінницю їдь вчитися, Олю,
Там знайдеш свою ти долю».
Вчила зі мною німецьку мову:
«Sprechen Sie Deutsch?» –
Пам'ятаєш розмову?
Твоє весілля на місяць відклали,
Аби мене в інститут зарахували.
Від тебе підтримку завжди відчувала,
Особливо, як сина народжувала.
Турбуєшся й нині, дзвониш завжди,
В думках оберігаєш від горя й біди.
Дарунок від Бога – старша сестра,
Хай щастям наповниться доля твоя!
2016

Левиця

Гордість від Лева
В її гороскопі,
Неодмінно їй треба
Системність в роботі,
Вірність від друзів,
Любов і повага,
Їй також важливі –
Сміливість й відвага,
Розум і щирість,
Відкритість і жарт,
Правдивість і гідність,
І трохи азарт –
Ці риси для неї,
Мов якір, стандарт!
І справжня Левиця –
Права вона в всьому,
Максима Цариця,
Господарка дому.
За силою – ніжність,
За гордістю – ласка,
А поруч із нею
Життя – наче казка.
08.08.2026

Подрузі

Неймовірна ніжність у тобі,
Моя ти Діво синьоока,
Я вдячна долі та собі,
Що маю подругу глибоку.
В моєму серці – назавжди
Така красива! Хоч далеко...
Нехай любов мою туди,
На крилах принесе лелека!
А ти візьми її, візьми
І дихай ти на повні груди,
Любов мою в душі прийми –
Ріднішої, мабуть, не буде,
Ніж та, що першою зійшла
У серці юності моєї,
Де доля подругу мені дала
І світ теплішим став із нею.
Далека відстань поміж нами
Не зітре цієї дружби вірність,
Бо виплекана вона роками
Й попереду у неї – вічність!
26.09.2026

Жоржини

Колись ішла у перший клас
І несла вчительці жоржини,
Осінні квіти, що у нас
Росли високі на подвір'ї.
Були у них такі кругленькі
Голівки-шапочки ясні:
Рожеві, білі, червоненькі –
Такі красиві восени!
Коли дивилася на них,
То ніби бачила надію,
Зростала поруч з ними я,
Плекала ніжно свою мрію.
І так було із року в рік:
Сажали їх весною,
Щоб під журавлиний крик,
Чарували нас вони красою.
Немає першої вчительки уже
І стало чужим моє подвір'я...
Та тільки осінь знов прийде –
Ожива в душі жоржин сузір'я.
16.08.2026

Де небо падає в траву

Хочу туди, де небо падає в траву,
Де волошки сині-сині в полі,
Я там душею знову оживу –
Зникнуть враз усі тривоги й болі,
Бо там дитинства мого край
І стежка, що веде до хати,
Не знайти у світі кращий рай,
Та й не варто навіть і шукати...
Немає ріднішої землі,
Ніж та, де перші кроки ми зробили,
Де босоніж бігали малі
Й уперше цілий світ відкрили.
Хочу туди, де небо падає в траву,
Де із волошок синіх і ромашок білих
Віночок ніжний я собі плету,
Де стільки друзів дорогих і милих!
Де дні летять, неначе одна мить,
А ночі – теплі, зоряні, короткі!
Де так хотілось мріяти й любити,
Де поцілунки перші та солодкі!
Хочу туди, де небо падає в траву,
Де мої рідні – живі та здорові,
Де безтурботно я іще живу
У світі щастя, ніжності й любові!
Хочу туди, де небо падає в траву...
12.09.2026

Чорнобривці

Чорні брівки, довгі вії,
Оksamитові серця –
Квіти, що дарують мрії,
Повні сонця до вінця.
Рідна мати біля дому
Щороку сіє ці квітки,
Співає пісню нам відому
І сонце пестить пелюстки.
А як пахнуть особливо! –
Терпкістю, гірким полином –
Цей аромат такий звабливий,
Що видається навіть дивом.
Вони стоять, немов сторожа,
Край стежки нашої щодня
І кожна квітка так несхожа –
Та кожна, мов моя рідня!
Чорнобривці – рідні квіти,
Там маминих долонь тепло,
Їх неможливо розлюбити –
У них дитинство розцвіло...
12.08.2026

Тиша й спокій у садку...

У високих травах пропаду,
Сховаюся від очей усіх,
І трохи спокою знайду,
Побуду без турбот земних.
Впаду у височезну траву,
З-під вій побачу неба синь
І з хмарами легкими попливу –
Ген-ген, кудись у далечінь.
Засну під шепіт листя,
Що кружить з вітром у танку.
Хіба потрібно інше щастя,
Ніж тиша й спокій у садку?
14.08.2026

Щоб щастям усипати стежки...

Як жайворон почне співати –
На стіл ляже білий чистий лист
І жінка, що уміє аргументувати,
Розкриє світу поетичний хист.
Розкаже про свій сад й діброву,
Волошки в полі та небес блакить,
Про дім і квітку чорноброву,
Як жінка ця до мрій летить,
А потім вчить і вчитись буде,
Писати і читатиме книжки
І творча сила в ній прибуде,
Щоб щастям усипати стежки...
17.08.2026

ДЛЯ НОТАТОК

Підписано до друку 12.10.2026 р.
Формат 60х84/16. Папір офсетний. Друк цифровий.
Друк. арк. 6,25. Умов. друк. арк. 5,81. Обл.-вид. арк. 5,3. Наклад 50
прим. Зам. № 6912/1.

Віддруковано ФОП Корзун Д. Ю. з оригіналів замовника.
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного
реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої
продукції серія ДК № 5254 від 05.12.2016 р.

Видавець ТОВ «ТВОРИ».
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного
реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої
продукції серія ДК № 6188 від 18.05.2018 р.
21034, м. Вінниця, вул. Немирівське шосе, 62а.
Тел.: 0 (800) 33-00-90, (096) 97-30-934, (093) 89-13-852, (098) 46-98-043.
email: info@tvoru.com.ua
<http://www.tvoru.com.ua>

У моїх віршах –
сад спогадів,
дороги життя,
люди, які надихають,
краса рідної землі
і віра у світле майбутнє.
Ця збірка – мій щирий
діалог із собою,
з тими, кого люблю,
та з Україною,
яка завжди в серці...

Ольга Мельничук

Ольга Мельничук –
доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри публічно-правових дисциплін
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського,
медіатор, експерт у сфері освіти.
Поезія – це одна грань її життя,
у якій поєднуються любов до рідної землі,
людей, природи та віра у добро і красу.

друкарня-видавництво

ТВОРИ
творюємо разом

ISBN 978-617-8938-05-5

9 786178 938055

www.tvoru.com.ua